

అభ్యవంతులు

మూడు రోజులుగా ఎండలు మరీ ముదిరి పోయాయి మంగలంలో వేసే వేయించినట్లు మనుషులు వేగిపోతున్నారు పయసు మళ్ళిన ముసలివాళ్ళు ప్రాణాలు కడంబిపోయి విలవిలాడి పోతున్నారు కావలసిన వాళ్ళుండి, కావలసిన అదబ్బున్నవాళ్ళు అపసోవాలు పడుతున్నా క్షేమంగా రోజులు గడిపేస్తున్నారు

పొద్దుట నుండి మూసిన కన్ను తెరవలేదు తులసమ్మ ఆమె లేచిందా లేదా, వాకిలి తలుపులు తెరిచిందా లేదా అని పట్టించుకునే దగ్గర వాళ్ళవరూ ఆమెకు లేరు ఆ రోజు తులసమ్మ పగతగా వడుతునిస్తుంది. అది పూర్తి నిద్రా కాదు మెలకువా కాదు ఎప్పటివో జ్ఞాపకాలు, ఏనాటివో అనుభూతులు దారాలు దారులుగా చిక్కులుపడి పూగుతున్నాయి.

తులసీ, సువ్య అభ్యవంతురాలవే. నీ అభ్యవ్యం వల్లనే ఈ సంబంధం కుదిరింది జోలిదంత అస్త్ర, పెద్ద యిల్లా, వాకిలీ, పనివాళ్ళు, పాలెర్నా జాగ్రత్తగా మనుసులుకో. లేనిపోని అలోచనలు పట్టుకోకు. కడుపునిండా తిండి, కంటినిండా నిద్ర, టందినిండా బద్దాయివే మనిషికి ముఖ్యం

దెబ్బ అరేళ్ళ ముసలి తులసమ్మ చెవిలో ఎప్పటివో

మాటలు మళ్ళీ ఈ రోజు సృష్టంగా - ఆమె కుక్కమంచంలో మరోపక్కకు వెళ్ళిగిలి పడు కుంది 'అభ్యవ్యం' అనే మాటకి ఆమెకి అనాదూ, ఈనాడూ అర్థం తెలియలేదు అభ్యవ్యం అంటే ఏమిటి? ఏమో ఆమె ఏ అభ్యవ్యం కోసం ఎదురు చూడటంలేదు రావులమ్మ వచ్చి నాలుగు రోజు లైంది కొనుక్కున్న కిలో బియ్యం అయిపోయాయి టపికున్నా లేకపోయినా యింత వుడకేసుకుని తినక తప్పటంలేదు. చచ్చిపోయే పరకు బ్రతకకా తప్పటంలేదు

బలవంతంగా కళ్ళు తెరిచి చూసింది మూసిన కిటికీ రెక్కల సందుల్లోంచి ఎండ మెరుస్తోంది బలమంతా కూడదీసుకుని లేచి గది తలుపు గదియతీసి, తూలుతూ మళ్ళీ మంచంలో కూలబడింది గుమ్మంలో కరివేపచెట్టు మందంగా గాలికి కదిలింది కిర్రుమని తలుపులు వాటికవే తెరుచుకున్నాయి.

తులసమ్మ లోలోపల అలోచిస్తోంది విషాదంగా నవ్వకుంటోంది గుడ్డిలో మెల్ల తన అభ్యవ్యం అంటే ఈ కరివేప చెట్టి కమవారా కనిపించిన బిడ్డ తనకి దక్కి. తనని పోషించకపోయినా చేతులారా వాటి, నీళ్ళు పోసి కంటికి రెప్పలా కాపాడుకొన్న ఈ చెట్టు యిప్పుడు తనకి గుప్పెడు మెతుకులు పెడు తోంది.

ఈ రోజు తులసమ్మ కం బాగాలేదు చచ్చిపోతా నేమో ననే ఆహ ఆమెకి భయం కలిగించటంలేదు

ఈరటగావుంది
 ఎప్పుడో పదహారేళ్ళ పిల్లగా ఆ యింట్లో ఆడుగు పెడున్న సమయంలో మేనత్త అన్న మాటలు మళ్ళీమళ్ళీ గుర్తుకొస్తున్నాయి
 తను అభ్యవ్యవంతురా లనుకున్న మేనత్త, తన అభ్యవ్యం చూడకుండానే కన్నుమూసింది
 తులసమ్మకి గతించిన బతుకు బొమ్మల పదాలు కళ్ళముందు కదులుతున్నాయి

ఏడుగురు మగపిల్లలు తర్వాత ఎనిమిదో పిల్ల తులసి ఆ తర్వాత మరో ముగ్గురు ఆడపిల్లల్ని కని, ఆఖరి పిల్లని కంటూ పురిట్టోనే చచ్చిపోయింది తల్లి అప్పటికి తులసి పదేళ్ళపిల్ల ఇందినిండా పిల్లలు. వందే గింజలు పట్టుమని పాతిక బస్తాలు లేవు

అప్పుడే మాకుళ్ళం ఆ కుటుంబాన్ని ఆడుకుంది మాకుళ్ళం తులసికి మేనత్త మొగుడుపోయి అన్నగారి పంచలో కాలం వెళ్ళదీస్తున్న మాకుళ్ళం మీద మొత్తం భారం పడింది

మాకుళ్ళం తులసి పెళ్ళి గురించి కంగారుపడటం మొదలెట్టింది నాలుగు మెతుకులు తిని, నీడ పట్టున పదుండే వసతి తులసికి కలగాలని మాకుళ్ళం తపాతపాలాడింది.

పన్నెండో ఏట తులసి మెదలో తాళి కట్టాడు బసవయ్య పెళ్ళికోడుకుని చూసి అంతా

ఇంకొకటి అభ్యవంతులు

మనసులోనే ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. అయితే అతని వెనకవున్న ఆస్తి, వాళ్ళు నోరు మెదవకుండా చేసింది.

పొద్దుగా, గున్నరా వున్న బసవయ్య వెలిచూపులు, గ్రహణం బోర్రెముక్కు, ఎప్పుడూ కాళేచోంగ, అంత ఎన్నపిల్లయినా తులసి వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడ్చింది.

బుట్టలో లకులు, పట్టువరికిణులు, జడగంటలు, జగినీగలును చూసి అంతలోనే మురిసిపోయి ఏడుపు మళ్ళిపోయింది.

పదిహేనేళ్ళు నిండే వరకు తులసి పెద్దమనిషి కాకపోయేసరికి అత్తవారికి అనుమాన మొచ్చింది. అత్తగారి తమ్ముడు నరహరి యింటిమీద కొచ్చి నానాపాటలు అన్నాడు.

మామిళ్ళం అతని కాళ్ళు పట్టుకుంది. ఏల్లని చూపించి, తాము అబద్ధ మాడటంలేదని మొత్తుకుంది.

"అబద్ధం అదారంటే అరనిముసంలో అడడాళ్ళు రుని తీసుకొచ్చి పరీక్షచేయించి అల్లరిచేస్తానని బదిరించి వెళ్ళిపోయాడు నరహరి. అప్పటికే జ్ఞానం తెలిసిన తుల" మనసులో కుక్కుళ్ళు ఏడ్చింది.

మరొక నెలల్లోకి అందరి మనసులు తెరిపిన పద్దాయి. ఘనంగా సంబరం జరిపించార అత్తారు. ఆర్యాటంగా నారెలు, చీరలు తెచ్చారు. నగలూ పెట్టారు. తులసి అవరంజి బొమ్మలా అంత ఎత్తున మెరిసిపోతుంటే అందరూ ఆనందపడ్డారు.

వారం తెరక్కుండా అన్ని కార్యాలు చేసి అత్తారింటికి తీసుకుపోవడానికి ముహూర్తాలు పెట్టారు.

తులసిని అందంగా ముస్తాబుచేసిన పళ్ళింటి వండు ముతముదువు కూర్చోబెట్టి ఏవో రహస్యంగా చెప్పింది. భక్తే ధైవమనీ, అత నేం చెప్పినా ఏనాలనీ, అత నేం చేసినా పెదవి ఏప్పి మాట్లాడ కూడదనీ, బాధ కలిగినా మౌనంగా భరించాలని, అతన్ని చీదరించుకో కూడదని - ఇలా ఎన్నో చెప్పింది. తులసి అన్నీ ఓపికగా వింది. ఆమె మనసు మొద్దుపారిపోయింది.

ఆమెని గదిలోకి పంపించి అమ్మలక్కలు ఏవరిదారిన వారు వెళ్ళిపోయారు. అత్తగారు. బంధువులు మండువాలో పడుకున్నారు.

తులసి గదిలోకి వెళ్ళేసరికి బసవయ్య అల్లడున్న ఆరెసెలు, సున్ని వుండలు తింటున్నాడు. ఆ మొదటి చూపు, ఆ దృశ్యం ఆమె మనసులో బలమైన ముద్రపడింది. అతను దీక్షగా అన్నీ తింటున్నాడు గానీ, ఆమె రాకను గమనించలేదు. తినేసి, మంచినీళ్ళు, వాలు తాగేసి, తులసివైపు చూసి ఓ వెకిలి నవ్వు నవ్వి తనదారిన తాను పడుకున్నాడు. అడగంటలో గురక వినిపించింది. పళ్ళింటి విన్ని గారు చెప్పినట్లేమి జరగకపోవడంతో తులసికి ఏకాంతంగా ఆనందించింది. ఆమె స్వేచ్ఛగా ఆపిరిపిల్లుకుంది. ఆమె చాప వరచుకుని నిద్రపోయింది.

తులసి దీవితం సాఫీగా సాగిపోతోంది. బసవయ్య ఎప్పుడూ ఆమె పంటిమీద వెయ్యి వేయ్యలేదు. అతనికి తెలిసినవి రెండే విషయాలు. ఒకటి తెంది. రెండు నిద్ర.

తులసికి ఏకాంతంగా భోజనం చెయ్యడం, కంటినిండా నిద్రపోవడం దీని చర్య అయిపోయింది. వంటినిండా నగలు పెట్టుకోవడం, పట్టుచీరలు కట్టుకోవడం అలవాటుగా మారిపోయింది.

అప్పుడప్పుడు వచ్చిన పుట్టింట్లవారు తులసి అదృష్టాన్ని వేయి కళ్ళతో చూసి ఆనందించి వెళ్ళిపోయారు. వారి దృష్టిలో ఆమెతో అదృష్టవంతురాలు.

అంతా కలిసి ఆ పెద్ద యింటిలో ఆరుగురు మనుమలు. తులసి, బసవయ్య అత్తగారు, పంటమనిషి, పనిమనిషి, పాలేరు.

అందరూ తులసికి అడుగులకి మడుగులొత్తే వారే. ఆ యింటికి ఆమె మకుటంలేని మహారాణి.

ఆరోజు - కను చీకటివడవేళ పదేళ్ళ రాఫులమ్మ కరివేప మొక్క తెచ్చింది. "అమ్మగారు! కావాలన్నారంటగా - ఇదిగో తెచ్చా" అంటూ ఆ రాఫులమ్మకి తుల సంటే పల్లమాలిన మోజు.

తులసి ఆ మొక్కకి తనే బోదె తప్పి జాగ్రత్తగా నాటింది. నీళ్ళు పోసింది. ఆమె ఆలా దొడ్డినిండా ఎన్నో మొక్కలు నాటింది. రోజు నీళ్ళు పోస్తూనే వుంటుంది.

మట్టి చేతులు కడుక్కుంటుంటే గుమ్మంలో బంది అగింది. తులసి అలాగే అటుచూసింది. ఆమె అళ బళ్ళిలే. అది తన పుట్టింటివారెవైనా తనని

మాడటాని కొస్తా రేమోనని - కానీ ఆమె అళ నిరాళ అయింది. బంది దిగిన వారెవరో - అయితే బంది దిగిన అజానుబాహుడు తులసిని చూసి అవాళ్ళయి అక్కడే నిలబడిపోయాడు. అవేళ వుర్లిమ. పలచగా అప్పటికే వెన్నెల పరచుకుంది. ఆ వెలుగులో వెన్నెల బొమ్మ కదిలినట్టు భ్రమ కలిగిందే దతనకి. అతను తనవంక కన్నార్పకుండా చూడటంతో తులసి గుండె రుల్లుమంది. ఒక్క పడుగున యింటికి దూరింది అప్పుడే బయటకొచ్చిన అత్తగారు గుమ్మంలో తమ్ముడ్ని చూసి -

"ఎవరూ! నరహరి నువ్వో? ఎప్పు డ్రావడం? అంతా బాగున్నారా?" అంది.

"ఆ... బాగున్నారూగానీ - ఆ పిల్లవరూ?" అన్నాడు యింకా అక్కడకు నుండి తేరుకోకుండా.

ఆమె నవ్వి "ఇంకెవరూ మన బసవయ్య పెళ్ళాం అంది.

అతని దృష్టి తులసిమీదే నిలబడిపోయింది.

"బాగా ఎదిగిపోయింది. నేను చూసినప్పు డిలా లేదు" అన్నాడు.

"ను రప్పుడు చిన్నపిల్ల! ఇప్పుడు పెద్ద దయిందిగా" అందామె అల్లిడే నవారు మంచం వాలుస్తూ.

నరహరి చూపులు తులసి కెంతో భయం కలిగించాయి. ఏదో తెలియని తత్వరహితు ఆమె నెటూ నిలవనీయలేదు.

వంటామె నలుగురికీ వేడిగా అన్నాలు వడ్డించింది. అక్కా తమ్ముళ్ళు ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తింటున్నారు. బసవయ్య మాత్రం చప్పుడుచేస్తూ, లొట్టలేస్తూ, ఎగపిలుస్తూ

పన్నెండో భారత అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం

అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవాలను న్యూఢిల్లీలోని సిరిఫోర్స్ లో 1989 జనవరి 10 న ముఖ్య అతిథి శ్రీ ఎల్. వి. ప్రసాద్ జ్యోతి వెలిగించి ప్రారంభించారు. ఫ్రాలోలో శ్రీ.ఎల్. వి. ప్రసాద్ తో పాటు సమాచార, ప్రసార కాళు మంత్రి శ్రీ హెచ్. కె. ఎల్. భగత్, ప్రముఖ నటి శ్రీమతి తింపుల్ కపాడియా కూడ ఉన్నారు.

తెంటున్నాడు నిశ్చయంగా నాలుగు మెతుకులు తిని బయటవడింది తులసి

దొడ్లో మంచాలమీద తెల్లటి దుప్పట్లు వేసి వాలేరు వెళ్ళిపోయాడు.

తులసి తన మంచంమీద వాలిపోయింది. ఆమెలో ఏదో నిస్సత్తువా, అలజడి చేటుచేసుకున్నాయి. గడ్డిగా కళ్ళు మూసుకుని నిద్రకుపక్రమించింది. అయితే ఆమె అంతరాంతరాలలో ఏదో ఉపా, ఏదో శంక వీడిసూనేవుంది. చల్లని వెన్నెల్లో తులసి మెల్లగా నిద్రలోకి జారుకుంది

ఆమె ఉలిక్కిపడి లేచింది అనుకున్నంతా అయింది నరహరి ఆమె పక్కలో చేరి ఆమెని గడ్డిగా వాటిస్తున్నాడు ఆమె గిజగిజ కొట్టుకుంది. కానీ కలువకాద లాంటి ఆమె శరీరం అతని బలం ముందే అగగలదు? ఆమె భయంతో, ఆసహ్యంతో ఆరుద్దామని అతుతగా పక్కకి తిరిగి చూసింది తను పడుకున్నప్పుడు వున్న నాలుగు మంచాలీక యిప్పుడు రెండే వున్నాయి అత్తగారూ, భర్తా మండువాలో కెళ్ళి తలుపేసుకుని పడుకున్నారని గ్రహించడాని కామెకి ఒక్కనిముషం పట్టలేదు ఆమె శక్తికిమించి పెనుగులాడుతూనేవుంది

చుట్టూ చెట్లూ చేమలు - పైన చంద్రుడు - కింద భూమి

అంతకుమించి అక్కడ తనని రక్షించే వా రెవరూ లేరనీ, ఆ జాతన్యానికి సాక్ష్యాల్లా లేవని గ్రహించిన తులసిలో దుఃఖం పొంగింది నిస్సత్తువ అవహించింది

అత నామెని విసురుగా మంచంమీద అదిమెపెట్టి "నీ లాంటి వెలిదాన్ని ఎక్కడా చూడలేదు" అన్నాడు అప్పటికే శరీరం ప్రతిఘటించడానికి సహకరించటం లేదని ఆమె గ్రహించింది

ఆ విధంగా తులసి శోభనం ఆరుబయట వెన్నెల్లో పరపురుషుడితో అయిపోయింది.

తెల్లారి లేస్తూనే అత్తగారి ముఖం చూడటాని కెంతో భయపడింది. తలారా స్నానంచేసి దేవుడిముందు కూర్చుని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది

నరహరి మాత్రం మరింత దర్బాగా యిల్లంతా కలియతిరిగాడు.

మధ్యాహ్నం ఎండవేళ అత్తగారు తులసిని పిలిచి

కమల హాసన్ జాగరూకత

కమలహాసన్ నటించిన "షేర్ సొల్లమ్ పిళ్ళై, సత్య, కూర సంహారం, ఉన్నాల్ ముడియ్యం తంబి" చిత్రాలు ఆశించినంత విజయం సాధించలేక పోవటంతో, తాను నటించే చిత్రాల కథల పట్ల ఎంతో జాగరూకత పహస్తున్నాడు తన సొంత చిత్రం "అపూర్వ సహాదర్ గళో"లో మూటి చేసిన కొన్ని వేల అడుగుల ఫిలిమ్ను మూల పారవేయించేశాడు శివాజీ (బ్రాదర్స్) "వెట్రి ఎవా" (విజయోత్సవం)లో ఈయన, శివాజీ గణేశన్ కొడుకు ప్రభు హీరోలు. ఆ చిత్రం మాటంగ్ కొంత జరిగాక కథలో కొన్ని అవసరమైన మార్పులు చేయించాడు. రచయిత పంజా ఆరుణాచలం చిత్రాన్ని ఎస్. పి. ముత్తరామన్ చేత రైరెక్ట్ చేయించాలని ముందు అనుకున్నాడు. కాని, ఇప్పుడు సంగీతం శ్రీనివాస రావుని సిఫారస్ చేశాడు కమల్ "అపూర్వ సహాదర్ గళో" చిత్రానికి శ్రేణి మోహన్ స్వానే ఇప్పుడు పంజా ఆరుణాచలం సంభాషణల కర్తగా నియమింపబడ్డాడు. (జి.వి.జి.)

అదృష్టవంతురాలు

నెమిదిగా చెప్పింది "నరహరి మనవాడే. నువ్వై మరీ తప్పించుకుతిరెక్కూ" అని. తులసి అయోమయంగా చూసింది.

అత్తగారు ఎటో చూస్తూ "నువ్వైమాత్రం ఉప్పు.

కారం తినటంలేదూ! నా కొడు కెందుకూ పనికిరాడని నాకూ తెలుసు. ఉన్నంతలో నువ్వై అదృష్టవంతురాలివో" అంది.

తులసి స్వాణువులా నిలబడిపోయింది అప్పటికే భార్య, ముగ్గురు పిల్లలు వున్న నరహరి తులసితో వైభవంగా మూడు రాత్రులు గడిపేసి అక్కడి నుండి కదిలాడు.

చిగురువేసిన కరివేపమొక్కకి బోదెచేసి నీళ్ళు పోస్తుంటే తులసికి ఒక్కసారి కళ్ళు తిరిగిాయి. కడుపులో తిప్పింది వాంతిచేసుకుంది అత్తగారి ముఖం దీపలా వెలిగింది. తులసి మనసు, భూమిలోకి కిక్కిరిపోయింది

అమ్మలక్కలు తులసి మగ్గులు వుణికారు.

"అబ్బో! గడుసుపెట్టే! వెట్రివాడనుకున్న వాచ్చి తండ్రినిచేసింది" అన్నారు కొందరు.

కొందరైతే తులసి చెవిలో బూతులే మాట్లాడి ఎక్కొక్కలాడారు మొత్తానికందరూ చివరికన్నమాట ఒక్కటే 'తులసి చాలా అదృష్టవంతురాలు' అని

కడుపులో శిశువు పెరుగుతున్నకొద్దీ తులసిలో క్రమేపీ వైర్యం కూడుకోసాగింది తన మొగుడు ఎందుకూ పనికిరానివా డనే విషయం రూఢి అయింది. అయితే తన కడుపులో వున్న ఈ బిడ్డ ఈ పంకాంకురం ఈ అస్తికి వారసుడు అనే ఉపా ఆమెకి చిత్రంగా వుండేది.

క్రమేపీ తులసి ఆలోచనలో మార్పు. రావడం మొదలింది. నిన్నారమైన తన జీవితంలో తన కంటూ ఒక నలుసుని ప్రనాదించిన నరహరి మీద ఆమె కొక కృతజ్ఞతాభావం కలిగింది. ఆ క్షణం నుండి ఆమె నరహరి కోసం తెలియకుండానే ఎదురుచూసింది. కానీ నరహరి మళ్ళీ ఎప్పుడూ అక్కడికి రాలేడు.

తులసి పండు లాంటి కొడుకుని కంది. చుట్టువక్కలవాళ్ళు కుర్రాడు వేరిపిల్లాడు పుడతాడేమోనని భయపడ్డారు. కానీ తులసి కా భయంలేదు. సంఘాన్ని మోసగించకలిగినా. ప్రకృతిని మోసగించలేం అని తులసికి బాగా తెలుసు

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

ఉగాది సంచిక!

ఏప్రిల్ 7వ తేదీగల ఆంధ్రపత్రిక (వీక్లీ) ఉగాది ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడుతుంది! దీనికి రచనలు పంపే వారు, ఫోటో ఫీచర్లు వగైరా పంపేవారు ఫిబ్రవరి 25వ తేదీలోగా పంపాలి. రచనలతో సొంత చిరునామాగల తగినన్ని స్టాంపులు అతికించిన కవరు జత చేయడం మంచిది!- కవరు మీద ఉగాది సంచిక, ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక అని వ్రాయడం మరువకండి-
-సం.

అత్తగారుపోయిన ఆరు నెలలకి ఒకరోజు అతి సాధారణమైన జ్వరం వచ్చి బసవయ్య పోయాడు. తులసి కుంగిపోయింది. ప్రాణమున్న బందరాలా బతికినా బసవయ్యని తులసి ఏనాడూ ధ్వేషించలేదు.

అనాటినుండి కొడుకే ప్రపంచంగా, ప్రాణంగా బ్రతకటం మొదలెట్టింది. రాఘవ బుద్ధిగా చదువుకుని పెరిగాడు.

ఈరు బాగా మారిపోయింది. పట్టణవాస పోకడలు నాలుగువైపులా పరచుకున్నాయి. పాతబడిన లంకంత కొంపలో మూడోంతులు అమ్మేసి ముచ్చటైన దాబా కట్టుకుని సుఖంగా వుందామని రాఘవ ఆలోచనచేశాడు. తులసి సరే అంది

కాతలనాటి ఆస్తి అమ్మకానికి ఎక్కడెక్కడ సంతకాలు కావల్సినా అక్కడక్కడ పెట్టి సర్వహక్కులతో కొడుక్కి రాసేసింది తులసమ్మ రాఘవ తల్లిని పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటున్నాడు అందమైన కల్పాకుని కోడలుగా తెచ్చుకుంది తులసమ్మ.

రాఘవ పెళ్ళయి ఇరవై రోజు లైంది ఆ రోజు ఎదుకుమ్మేసిన కొడుకుని ఈరువాళ్ళు యిల్లు చేరేస్తే తులసి కొయ్యబారిపోయింది.

మతిలేనిదానిలా మంచంపట్టివున్న తులసమ్మకి ఏడుగులాంటి వార్ల తేలిసింది

రాఘవ పేరున వున్న ఆస్తి మొత్తం కోడలు కల్యాణుకే చెందుతుందని తెలిసి మరీ పెచ్చిలైంది కొడుకు యిష్టానికి అన్ని సంతకాలూ పెట్టేసింది అందుకనామె కా ఆస్తిమీద హక్కుమీలేదు.

ఆ తర్వాత కోడలు కల్యాణు అత్తగారి కంట మరీ పడలేదు. సమస్తమూ ఆమె అన్నగారే నిర్వహించాడు. ఈళ్ళు పెద్దమనుషులు కలగచేసుకుని ఉత్తరవైపు గుమ్మానికి అనుకున్న ఇరవై చదరపు అడుగుల స్థలంలో పది అడుగుల పెంతుల వసారా ఆమె తలదాచుకుందుకి నిర్ణయించారు ఆ మెగిలిన పది అడుగుల స్థలంలో ఈ కరివేపచేట్టు దక్కింది క్షణాలమీద సామానంతా అన్యాయంగా తరలించుకుని, కొంప అమ్మేసి దబ్బుచేసుకుని కోడలు తరపువాళ్ళు వెళ్ళిపోతుంటే తులసమ్మకి బాధేం తెలియలేదు రాయిలా వుండిపోయింది. ప్రాణంలో ప్రాణంగా మసలిన కొడుకు పోవడమే ఆమెకి అర్థమయిన విషయం.

అప్పుడు రావులమ్మంది 'ఈ కాస్త జాగలో వైనా నీకు ఈ కరివేపచేట్టు రావడం నీ అదృష్టం. దీని ఆకు మూడు రోజుల కొకసారి అమ్మినా అయిదు రూపాయలోస్తాయి ఉన్నంతలో నువ్వు అదృష్టవంతురాలవే'

తులసమ్మకి మగత కమ్మేసింది లేవాలని వుంది. లేడే ఒవికలేదు. తనకేం జరుగుతుందో తెలీదు కానీ ఏ నాటివో జ్ఞాపకాల చక్రం గిరున తిరుగుతోంది

షైవోకమే ప్రాకంభం!
"ఛీ! వెధవ జన్మ యింతకన్నా
చావటం మేలు!" అన్నది కూతురు
మున్నీ.

"ఏం ఎందుకని?" తల్లి మైథిలి ప్రశ్న.

"నీ క్యారక్టర్ మంచిది కాదని నువ్వు నాన్నని వదిలేశావని.... గోపీ వాళ్ల నాన్నగారన్నారు.... - ఛీ"

"కాని మున్నీ ఒక్క వ్రేలు ఎదుటి వారి నెత్తి చూపితే మూడు వ్రేళ్లు మన వేపు చూస్తాయని తెలియని వాళ్లమ్మా వాళ్లు!" అన్నది మైథిలి!

"నస్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్కతి" అంటూ యింకా సీతమ్మలాగ అగ్ని పరీక్షలకి ఆత్మపంచనలకి గురి కావాలా? స్త్రీ"

"మైథిలి" కథ తిరిగిన "మలుపులు"
 'మున్నీ' లాంటి ఈతరం అమ్మాయిలకి
 వార్నింగ్ బెల్స్!

ఆద్యంతం వాస్తవికత క్షుణ్ణంభత
తోటికి సలాబో "మైథిలి" స్త్రీయత్...
అందరినీ క్షాపిలి బిగబట్టించి
చదివిస్తుంది!!

తులసమ్మకి ఎక్కిళ్ళు మొదలయ్యాయి ఇంట్లో ఎవ్వరూలేదు.

మీదమీదకొచ్చి ఎదు కొమ్ములతో కొడుకుని కుమ్మేస్తున్న దృశ్యం ఆమె కళ్ళముందు కదిలికదిలి నిలిచిపోయింది

అప్పుడే రావులమ్మ తలుపుతో సుకుని లోపలికొచ్చింది తులసమ్మని పిలిచి ఆమె పలకకపోయేసరికి దగ్గరకొచ్చి చూసింది.. గజగజలాడిపోయింది ఎదుపు గుండెలో

గుబుగుబులాడిపోయింది బయటకి పరిగెత్తి నలుగుర్ని చూసింది.

అక్కడే వున్న టీ కుర్రాడు పరుగెట్టుకొచ్చి "ఈ మామ్మ గా రెంత అదృష్టవంతురాలో, అరగంట క్రితం నా దగ్గర టీ కూడా తాగింది. భలే సులువుగా పోయింది ప్రాణం అన్నాడు ఆరిందాలా.

తులసమ్మ అడుగుబాదుగూ అదృష్టం అందరూ పొగిడినవారే ఆ అదృష్టం అనే అగాధంలో ఎంత విషాదం!